בין הישגים אסטרטגיים לשחיקה מתמשכת

written by פרופ' קובי מיכאל | 29.04.2026

פרופ' קובי מיכאל: אנחנו עומדים כרגע מול שלוש חזיתות פתוחות לפחות איראן, רצועת עזה ויהודה ושומרון. באיראן יש מעורבות אמריקאית, ויש כאן מערכת אינטרסים שאינה בהכרח חופפת בין ארה"ב, שהיא "יופיטר", לבין ישראל, שהיא רק "יופי". העובדה שארה"ב נרתמה למאמץ הזה מול האיום על ישראל היא משמעותית מאוד, והתוצאות שם מרשימות מאוד. צריך להיות ברור שאין ארוחות חינם בעניין הזה, וכשאנחנו נזקקים לתמיכה המתמשכת של ארה"ב, צריך גם להרכין ראש כשהנשיא טראמפ לוחץ עלינו לקיים הפסקת אש, וידינו קשורות מאחור כשמדובר בלבנון ובחיזבאללה.

המצב המדאיג ביותר, לדעתי, הוא ביהודה ושומרון שם מתקיימת מערכת של גחלים לוחשות, כאשר מצטבר צבר של גורמים שמפיחים אש בגחלים הללו: גורמים פלסטיניים, טרור יהודי, ויש גם אלימות וטרור לשמו. העובדה שאלה אינם מטופלים כפי שצריך מעלה את רמת החיכוך הן עם הפלסטינים והן עם כוחות צה"ל מחלישה עוד יותר את הרשות הפלסטינית ופוגעת ביכולת התפקוד של מנגנוני הביטחון וברמת המוטיבציה שלהם. שיתוף הפעולה בין הרש"פ לכוחות הביטחון שלנו עדיין חשוב ותורם ליציבות המערכת ולסיכול טרור שם. אם מוסיפים לכך גורמים נוספים, מתקבלת מציאות מטרידה מאוד, עם פוטנציאל הסלמה גבוה מאוד. במובנים רבים, זה בידינו.

הראיון המלא התקיים ביומן הבוקר של כאן רשת ב', בתאריך 29 באפריל 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.